

L. SZ. III.

KÖBÉVESETT ÖKÖRSÉGEK

A MAGYARORSZÁGI GALLOK LEGFELSŐBB LEGHÍVOTALOSABB HÍRLAPJA

Ó, RÓMA... DICSŐ RÓMA

KÉRDÉSEK - VÁLASZOK

DICSŐ GALLOK SORA

REJTVÉNY

Üdvözet - üdvözet!

Nos íme itt van, megérkezett minden magyarországi gall legbelsőbb és leghivatalosabb hírlapja. Nem azért mondom, de nem sok csoport dicsekedhet saját lapocskával, és valljuk meg, hogy a gallok igazán megérdemlik. Gondoljunk csak bele: egészen idáig böhöm nehéz "kőlapokat" kellett forgatniuk, ha olvasni akartak. Ennek vége, mert ezentúl papiruszra vessük a történeteket.

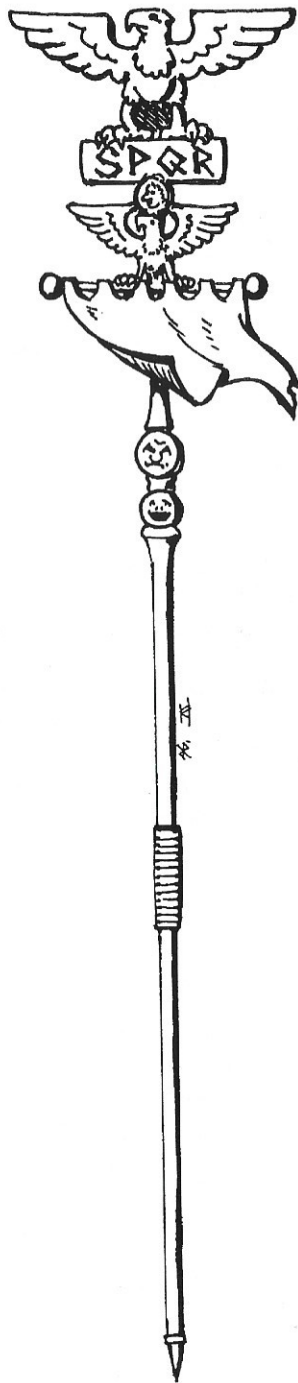
Itt rögtön és iszonyatosan gyorsan felhívom a figyelmeteket, hogy a Kőbevésett Ökörségek készen áll arra, hogy mindig az aktuális igényeket tükrözze. (1000 oldal, bőrborítás, mesterségesen öregített lapok, automatikusan aktivizálódó hangeffektek, stb.) No szóval ez felhívás keringőre. (És a zenekar belekezd.) Vagyis írjátok meg, hogy mi az amit szívesen olvasnátok.

Egyébként, ha már itt tartunk, akkor megsúgom, hogy lesz néhány állandó rovatunk. Ilyenek például a: Dicsőség lista, Főzőcske de finomat, Rejtvény, Levelezés, Karakter sztori.

Nos kedves barátaim vágjunk bele a lovak közé és csapjunk bele a közepébe, vagyis avtídrof.

Ó, RÓMA...DICSÓ RÓMA

A következő részlet a szeptemberben napvilágot látó új könyvből van kioldozva. Bizony kedves gall cimborák a gallia sorozat egy új kötettel bővül. A másik oldalt mutatja, vagyis a rómaiak életét. Maguk a málészájúak is játszhatóak lesznek, vagyis a Gallok, Gótok, Egyiptomiak, Ibérek, stb. ellen, vagy éppen velük. (lásd idegen légió!) A külső paraméterei egyéb-

ként teljesen meg fognak egyezni a GALLIA alapkönyvvel, hogy a polcodon egy klassz sorozatot tudj összegyűjteni.

A fanfárok felvisítanak - részlet következik:

A katona egy kissé ostobán festett a kötényben. Sisakját is félre csapva viselte, vagyis egyáltalán nem úgy, mint azt a nemes és győztes centuriók szokták. Ennek ellenére ő is az volt. Néha a kötény zsebéből hangos koppanással apró tárgyak hullottak a földre. Mögötte parasztok sorakoztak, mindegyiknek maszatos volt az arca és a ruhája a felvert föld porától. A centurió megpróbálta megtörölni a szemét és ezzel koszos csíkokat húzott az arcára. Odaadó áhítattal leste a férfit aki előtte hevert a kereveten. Amaz csirkét és méz-édes szőlőt falatozott. Az uralkodók hanyag nemtörődömségével fordult alattvalójához.

- Nos? - kérdezte enyhe szemöldök rándolás közepette. A katona feszes vigyázzba vágta magát.

- A kocka el van vetve, ó Caesar.

Hát igen. Hol vagyunk már azoktól az időktől, amikor két testvér mindenféle ígéretésekkel, meg egy királyi nagyapa hathatós támogatásával a háta mögött, összecsiszított néhány pásztort és megalapította Róma városát. Hehe - én mindig mondtam, hogy a békés birkalegeltetők igen veszélyes emberek. Mert ugye ott van nekik az a nagy hatalmas pásztorbot, meg a kutya, meg a suba, meg a furulya... na fékezünk egy pillanatra. Mit is mondtam, azt, hogy Caesar? Egyébként meg ki ez a Caesar?

Mit csinált? Hogy meghódította a fél világot?

Ugyan már. Néha születik ugyan egy-két tébolyult szobafestő, de...

Mit csinált? Leigázta a gallokat?

Nocsak, mégis érdemes lesz utána kukkantani, hogy kit takar a tóga.

Az egész törtélemben mérhetetlenül nagy szerepe van egy nőstény farkasnak. Szomjas volt, odajött, látott és győzött. Na jó, ennyire azért nem volt egyszerű a törtélemben. Történt egyszer ugyanis, hogy egy nagyon gonosz király (Ki? Rály? Ja jó.) kigondolt egy nagyon hülye ötletet. Két kisiút bízott egy emberre, akinek az lett volna a feladata, hogy mindenféle okok miatt veszejtse el a két gyermeket. Na már most ez a fickó törtélemben csak negyed annyira volt debil mint maga az uralkodó, s neki jobb ötlete támadt. Megalkította Róma első vadvízi evezős (Refting) csapatát. Így a két gyerek egy kosárba került (akkor még nem ismerték ezeket a klassz felfújható csónakokat) és vízre bocsátotta őket. Hosszasan figyelte őket, lelkes kiáltásokkal biztatva a két úttörőt (Ki az isten mondta, hogy

gubacson átfűzött piros nyakkendőt viseltek? Különben is vízi úton voltak.), mígnem elnyelte őket a meszesesség.

- Hát ezek jól elmentek. Most kereshetek magamnak új csapatot, akiket edzhetek. - sopánkodott a férfi. És, hogy mennyire nem volt igaza azt a törtélemben bizonyította be.

A két kisiút jóval lejjebb partra vetette a vadul rohanó folyó, és kosarukból kipottyanva a nádasban találták magukat. A következő részt magától Rémustól (Rémusz bácsi meséi) ismerjük.

A gyerekek csak feküdtek ott nagy szomorúan, míg nem arra tévedt egy nőstény farkas. Szomjas volt a szerencsétlen, s úgy gondolta, hogy távol a vadon veszélyeitől, csendes békességben iszogathatja a folyó hűsítő vizét. Ám ekkor két kis békához hasonlatos csupasz valami vetette rá magát. Egy szempillantás alatt megtalálták a farkas tejtől duzzadó emlőit, s olyan hevesen kezdtek inni a tápláló tejet, hogy a nyomorult jószágnak behorpadt a homloka. Szerencsétlen állatnak teljesen eltompultak az érzékei. Agya lomhán dolgozott, képtelen volt megbirkózni a váratlan eseménnyel. Így eshetett, hogy a két falánk legény a nyakán maradt, és nap mint nap táplálta őket éltető nedűjével. Aztán egy napon a lábai megroggyantak. Olyan könnyű volt már, hogy egy nagyobb széllelés könnyedén felkaphatta, s rövid játék után elhajította valamerre. Egy napon aztán esernyőt nyitott és végleg elrepült. Préri Poppins hosszasan integetett amíg el nem nyelte a láthatár.

A két legényke anyaszült meztelenül kuporgott a nádas mellett futó árok

partján. Már most látszott rajtuk, hogy nem hétköznapi erőre tettek szert. A tápláló farkastej megtette a hatását. Karjukon duzzadtak az izmok, és lassan hátuk is a gyűrődés-kához vált hasonlatossá. Csendesen várakoztak. A szél simogatta mezítelen testüket, a közelben villámok cikáztak a levegőben. Egy pásztor vetődött arra, haza felé tartva. A két kisiú felegyenesedett és szinte egyszerre mondták:

„Szükségünk van a ruhára és a motorodra.”

A pásztor csendes döbbenettel hallgott, aztán jót kacagva a hóna alá csapta a legényeket és hazavitte őket. Nos, eddig tart Romulus és Rémus története. Ma már mindannyian tudjuk, hogy a Tiberist ölelő hét domb tövében megalapították Róma városát. Az már csak mellékes, hogy Romulus egy kapával agyonütötte testvérét és hangos Astala vista Baby felkiáltással kinevezte magát királynak. Aztán ezt az időszakot követte a háborúskodások sora, amikor is leigázták az etruszkokat, sabellusokat, umbereket, oscusokat. Ezek közül az etruszkok népe volt a leghatalmasabb. Hajóik, csónakjaik már a messzi tengereket járták. (Innen hát a vadvízi ötlet.) A mindenféle dolgok után beköszöntött a királyok kora. A kényes egyensúlyú béke idejében a rómaiak szinte mindent megtanultak más népektől. Az etruszkoktól a csatorna építés művészetét, az ünnepek hangulatát emelő versenyjátékokat, no és a tisztviselők jelvényeit is innen vették át. (vesszőnyalábba font bárd. Fasces. hmm...) A királyok kora egészen addig tartott, amíg a feldühödött emberek el nem üzték az utolsó etruszk származék királyt a Superbust.

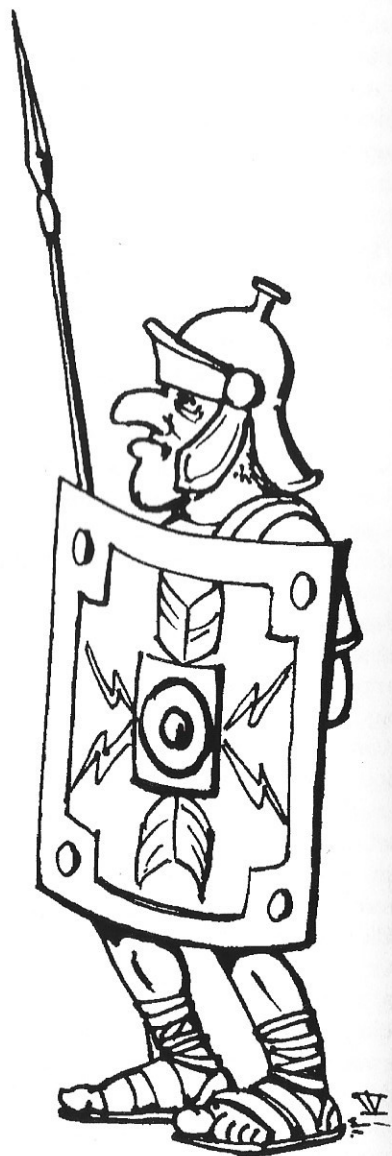
(Légkondi, videó, wc, étkező meg négy csillag. Ja és nyolc kerék.) No szóval a király a hátsó felét mutatta, miközben gyáván elszaladt (Nem, nem igaz!), bátran elfutott, s a nép kikiáltotta a köztársaságot.

Róma polgári rétege megerősödött és erre az időszakra tehető a „szent” római család fogalmának kialakulása is. A családfő, az apa minden jogban rendelkező élet-halál eldöntésére hivatott személlyé vált. Amikor beszélt az övéihez, akkor mindig kínosan ügyelt arra, hogy azt mély rekedt hangon és lehetőleg halkán tegye. No és arra, hogy előtte gondosan kitérje az arcát kenyér darabokkal. Kegyetlen fegyelem és önmegtartóztatás jellemezte a rómaiakat, s ez meglátszik a vallásukban is. Erről majd inkább a megfelelő résznél szólnék. Annyit előljáróban, hogy a jóslatok által közvetített isteni akaratot nagyon fontos dolognak tartották.

Úgy időszámításunk előtt 508 körül történhetett, hogy a nép elűzte a Superbust és kikiáltotta a köztársaságot. (Egyébként, ha már itt tartunk, el tudsz képzelni egy előrenyújtott jobboldali fényzőrővel repülő, kék és piros ruhába öltözött buszt, a szélvédőjén egy hatalmas S betűvel? -hehe) No a köztársaság megszületett és mi következhetett volna ezek után? Természetesen már megint háború. Na de milyen háború? Itt bizony jócskán akadtak hősök akik megfordították az öldökléseket kimenetelét. Horatius Cocles egyedül tartotta a Tiberis fölötti hidat, míg Mucius Scaevola heveny mazoizmusában porig égette a jobb karját. Nos a hősök sora ezzel ki is merült. Róma a Latium urává magasodott, s az etruszk végvárat

lerombolva, már észak felé is kacsintgatott.

A mi szemszögünkből azonban most következik az igazán fontos esemény. A IV. század fordulóján gallok zúdultak Közép-Itáliára, s úgy elsöpörték,

hogy alig látszott. Elfoglalták még magát Rómát is, s az Allia (Alesia) pataknál ronggyá verték a római csapatokat. A drága copfos és bajszos őrütek több tíz évig tobzódtak a híres városban, ami igencsak megviselte azt. Az újjáépítés időszakában a rómaiak kényesen ügyeltek a köztársaság rendjére. Consulokat, Lictorokat választottak maguknak, akik persze azonnal kiemelkedtek a soraik közül. Azért a rómaiak szigorúan ügyeltek a köztársaság rendjére. Rendjére. No igen. Voltak ugye a plebejusok (én nem tudom nekem mindig valami lepedő jut erről eszembe) és a patriciusok. Nos nem igen tudtak megegyezni bizonyos dolgokban, mint pl. a föld tulajdon kérdése vagy, hogy ki a szolga ki az úr. Nos ezek az apróbb néma nézeteltérések (Római - Véslep I. évfolyam XXXVI. szám: Véres zavargások a Justicia téren: hatvan halott, száznyolcvan sebesült, Római - Véslep I. évfolyam LXIV. szám: Bosszú, vagy kezdet. A Consul halála, stb.) tarkították a hétköznapokat és a szenátust egyre jobban arra sarkallták, hogy átértékeljék az eseményeket. Bizony egyre újabb és újabb földekre volt szükségük, hogy pótolják a kimerülő gazdaságot, és hogy földet kapjanak a lassan elszegényedők is. Az újonnan alakuló seregekbe (Légiók), már plebejusokat is besoroztak, méghozzá igen nagy számban. Megszületett hát a dicső Római I. ezred. Az újabb hódítások valóban egész kellemes kis hasznot hoztak, s lassan, de biztosan a római polgárok újabb és újabb jogai léptek életbe. Mégpedig: egyetlen római polgárt sem szabad szolgasorba juttatni; következésképp éljen a rabszolgatartás! A plebejusokat nem

lehet kiforgatni a vagyonukból? amíg katonáskodnak. Szóval mindenféle jó dolgok következtek és Róma határai pedig egyre csak nyúltak és nyúltak. A rómaiak fegyelmezett katonák voltak. Persze azért ebben végtelenül nagy szerepe volt a cirkuszi játékoknak is, hiszen ott nem csak nézőként, de a vadaknak kínált friss fogásként is meg lehetett jelenni.

SPQR. A négy betű jelentette, hogy egy adott területen ki uralkodik. A római szenny-nátus és a nép. Az „Oszd meg, és uralkodj” elvén Róma tovább folytatta külpolitikáját. Az itáliai háborúk rettenetesen kimerítették a római népet. A háborús sebesültek egyetlen sesterciuszt sem láttak a hadizsákmányból, s ez mérhetetlenül bántotta őket. Indulatok fortyogtak a felszín alatt, s a szenny-nátus engedett a nyomásnak: hadat üzentek Karthágónak. Megindult a harc Szicília szigetéért. A majd negyedszázados harcokat a római fölény jellemezte. Meghódították Sziciliát és provinciává szervezték Szardíniát és Korzikát. Katonai helytartókat neveztek ki (Lásd Gall példa!), akik tüzzel és vassal hajtották be az adókat. Dőlt a pénz Rómába, s a feltörekvő plebejusok (lepedősök) kellemesen meggazdagodtak. Na persze ha azt hinné a kedves olvasó, hogy ez elég volt a pókhasú népségnek hát téved. Az ezerszemű pók tovább szőtte hálóját erőszakból és látszat diplomáciából. Először a görög városállamok, majd az Ibér félsziget következett volna, de azt a Karthágóiak (punok) uralták.

A háború előestéjén a punok óriási ünnepséget ültek, ugyanis náluk kimondottan szokás volt előre inni a medve bőrére. Na persze a büszke és lebírhatalan ibéreknek sem kellett

több. Azonnal lázadni kezdtek a zenés ünnepség ellen, és tört pun nyelven kiáltozni kezdtek: „ABBA HANNI BÁL! ABBA HANNI BÁL! A karthágóiak fiatal vezérét senki sem ismerte, mert csak a napokban került ide felsőbb utasításra. Egyértelműnek tartották hát, hogy az ő nevét kiáltozza a nép, s mivel a punok nem ismerik a szavak elkülönítését, hanemígytökegybeírva beszélnék el-nevezték a főnököt Hannibálnak. Ez sok félreértésre adott a későbbiekben okot, hiszen a fiú egyszerűen nem volt hajlandó hallgatni a nevére, hiába üvöltözték azt kórusban. Nos a hatalmas tömegtől megszeppent, és a megfelelő mennyiségű Sangria hatása alatt álló fiú eltévesztette az irányt, s részeg kábultságából csak akkor tért magához, amikor az Alpok jeges lejtőin nyargalászó szél csapdosta az arcát. Lenézett, s meglepetésében felkiáltott: „Arohadtéletbehogykerülökénerreaze lefántra?”

A legendák és a történészek szerint a hidegtől és a veszélyes úttól erősen megfogyatkozott seregével lezúdult az Alpokból és meg sem állt egészen Róma városáig. Nem akadt ember, aki ne Hannibálról, az elefántról (mert már csak egy maradt neki) és a csapatáról beszélt volna. Róma bajban volt, hiszen harcosai a tengereken, s Ibériában háborúskodtak. Hannibál le, föl, alá nyargalászott, várostól - városig vezette csapatát. Innen származik a mondás: Hannibál a kapuk előtt! A punok ügyes vezére mindent megtett, hogy ne tudják őt bekeríteni a védekezésből lassan támadásba átmenő római alakulatok, mégis látta, hogy egyre kilátástalabb a helyzete. Egy napon aztán a

rómaiak egy ifjú vezére Scipió, vakmerő cselekedetre szánta el magát. Harmincezer fős seregével partra szállt Karthágó partjainál, s fényes győzelmet aratott.

Mesélik, hogy a hír hallatán Hannibál sírógörcsöt kapott. Napokig gubbasztott sátrában és társulatával egyetlen nagyobb római városban sem lépett fel. Mutatványa, miszerint egy - egy ilyen fellépés során százakat taposott halomra és katonák ezreit nyársalta fel, már nem számított attrakciónak. Aztán egy napon felpattant a harci elefánt hátára, és rikoltozva körbenyargalászta a sátortábor.

„Gyerünkemberekűszámottaláltamkil!” És megiramodott dél felé. Egyik lábát kiakasztotta a kötélkengyelből, teljesen kihajolt oldalt, hogy fejfelé egy virágot szakítson a földről, s ezzel lenyűgözze a hölgy nézőket. Hát nincs mit szépíteni a dolgon, a mutatvány kudarcba fulladt, Hannibál pedig a saját véérébe. Saját csontjainak törmelékei közül felpillantva még annyit mondott:

„Arohadtéletbehogykerülökénazele-fántlábaialá?” Későbbi hírforrások szerint az elefántot leszerelték és az állami cirkusz népes seregéhez csapták. Itt számtalan nagyszerű fellépésen vett részt, olyan ritkaságokkal, mint a balkáni barna medvék, vagy éppen néhány vámpír.

Igen jól látja a kedves olvasó, a balkánról beszéltem. Mert Róma képtelen volt megtagadni önmagát és újabb háborúskodásba kezdett. Látszólag a görög városállamok mellett, látszólag a balkán ellen, amelyet aztán kisebb provinciákra, Rómától függő államocskákra osztottak. A szenátusban ismét előkerült Karthágó

problémája és többek között Cato unszolására leigázták, legyőzték, porig rombolták, megátkozták, felsózták, felégették Karthágót. (Huh... lehet, hogy egy kicsit elragadtattam magam?) Véget ért a harmadik pun háború.

Róma tovább folytatta hadjáratait, bár néhol a diplomácia zászlaja mögé rejtette valódi szándékát. A Pireneusok és az Alpok vidékein élő barbár törzseket is annak a nemes gondolatnak a terjesztésével irtották, hogy erőszakkal kellett őket kiragadni az elmaradottságukból. Na persze gondolhatjuk, hogy sem a Gallok, sem az Ibérek, sem a Gótok nem kértek ebből, s így igen csak meggyűlt velük a baja a római haderőknek.

Mivel megnőtt a hírnév és hatalom, megnőtt a hadvezéreket illető szákmány nagysága is és egész diadalmenetek alakultak ki a vezérek tiszteletére. Az ilyen ünnepségek során a gyülekezet a Mars térről indult. (Innen a neve: Mars - vagyis indulj. Sokan a későbbiekben egyszerűen csak Uzgyi térként emlegetik.)

Nem tartott sokáig a hódítások (ez az, amikor hazudozik a folyók gátjait építő, nagyfogú emlős) öröme, mert a rengeteg behurcolt rabszolga, pontosan a földet művelő parasztoktól vette el a munkát. Válságba jutott a nagy római köztársaság és újabb belső konfliktusokkal fenyegetett az elégedetlenség.

Kérdések - Válaszok

Eme rovat a Gallia Szerepjátékkal kapcsolatban felmerülő kérdésekkel foglalkozik. Mint az a bevezetőben kiderült, az egyik állandó témakörhöz van szerencséd. A mostani kérdéseket Somlyai Imre (MESÉLIX) tette fel. A következőkben is várjuk észrevételeiteket.

MESÉLIX kérdései és észrevételei:

1, az 5. oldalon írod, hogy a rendszer csak hat (6) oldalú kockát használ, közben a 66. oldalon többször is hivatkozol a négy oldalúra. (pl. Gyógyító ital: hatás egy korty ital 2k4 ponttal csökkent a sebesüléseket.)

2, szabályként azt adtad meg, hogy xk6+5 után nő meg a szakértelem (x+1)k6-ra. Szerintem elég lenne xk6+3 után "ugratni" a képzettségeket (x+1)k6-ra. Gondolj bele, mondjuk egy 2k6+5 püfölés képzettséget szívesebben tartanak a játékosok, mint egy 3k6-ot. Így a +5 már biztosra adja, hogy eltalálnak egy gyalogos római, kivéve, ha két egyes dobást. A 3k6 ezzel szemben bizonytalanabbá teszi a találatot. Igaz, hogy a 3k6 átlaga 10-11, és a hatosokat újra lehet dobni, és így elérhető a

nagyobb összeg. Szóval gondolkozz rajta, mint esetleg bevezethető szabályt. Remélem nem azt érnénk el vele, hogy begyorsulna a karakterek fejlődése.

3, elárulnátok, hogy mi az a római kengyelfutó?

4, karakter generáláskor minden képzettséget egy pontért tud a karakter megtanulni? Tehát a fő képesség alá tartozókat is, mert ugye az 2k6 -ról indul?

5, később csak megtanulni (felvenni) tudja 6 vagy 12 pontért a képzettségeket a karakter, vagy fejleszteni is ennyivel lehet? Pl a kovács 2k6+1 -ről 2k6+2 -re akarja fejleszteni a punnyadt bicepsz képzettségét, akkor az 12 vagy 1 pontjába kerül?

6, ha jól értettem, akkor két fajta ájulás létezik. Egy, ha a sérülésjelző eléri a kritikus 5. pontot, valamint, ha az ürge célszámát (pl. gyalogos római: 6) kétszeresen elérte a támadó. (Most kihagyva a triplázást és a varázsital használatot.) Valóban így van?

7, kritikus pontokhoz: az mind nagyon szép és jó, hogy a kritikus pontokhoz gyártottál leírást, csak mi van akkor, ha egy olyan karakter sebesül, aki maxon volt és mondjuk csak kettő sebet kap? Azt mesélem neki, hogy gyenge bőrpír keletkezik?

8, tárgyak töréspontja: az odáig rendben van, hogy a fa ajtó széttörik ha ütlegelik, de ezek szerint a római kard is széttörik, ha normálisan hasz-

nálják? Vagy itt csak a direkt széttörésre irányuló cselekedet számít?

9, a 63. oldalon írt példában a római gyalogos páncélban 30-as dobástól fogott volna padlót? 18 a páncél és 2*6 a gyalogos célszámának a kétszerese.

10, 52. oldal. Két ellenfél leütése fordulással. Ez most kettő vagy három mozgáspont?

11, Nem gondolod, hogy kicsit muris az, amikor a karakterek 0.5 - 1 perc alatt harc közben 3-4 métert tudnak megtenni? Mivel két mozgáspont - 1 méter. (52. oldal)

12, Nem árulnád el, hogy melyik az a sokat emlegetett varázslötty? Mert, hogy ilyeneket említasz: 42. oldal - egy korty varázsital hatása 1 órán át tart, aztán meg a Druida lötyök című fejezetben, minden varázsfőzetnek más a hatóideje. Első ránézésre az erőital látszik a keresett szernek, csak hogy ez sem egy óráig tart, hanem kb. 10 percig és nem csak az erő képzettséget növeli, hanem az ügyességet is.

13, Vissza a kritikus pontokhoz: ha valaki bevedel a varázsitalból, akkor ugyebár a második skálát is igénybe veheti a sérülései feljegyzésére. Rendben, de ezt a skálát is ugyanúgy számoztad mint az elsőt. Vagyis kétszer lehet elájulni, stb.? Légyszi magyarázd már ezt el!

14, Egy megjegyzés: a 22. oldalon a hajózás vitorlással képzettséghez nem írtad oda a tulajdonságot. (Persze ez az ügyesség.)

15, Nos az nagyon jó, hogy a 4 - es számú táblázatban feltüntetted a gall fapajzs értékét (1), de az ára elmaradt az eszközök fejezetből. Mellesleg a galloknak nincs valamiféle páncéljuk, mondjuk bőrpáncél 12 -es törésponttal?

Írix válaszai:

1, Teljesen igazad van. A 66. oldalon két helyen is hibásan írtam a kockaértékeket. A gyógyító ital nem 2k4, hanem 2k6 ponttal csökkenti a sebesüléseket, és a pókpocak hatása sem 2k4, hanem 2k6 körig tart.

2, Nos a fejlesztés szabályait valóban az határozta meg, hogy a karakterek ne fejlődjenek túl gyorsan. Egészen pontosan mit értek ezalatt: Mondjuk a kovács 2k6+5 -ig fejleszti a punnyadt bicepsz képzettségét. Ekkor úgy gondolja, hogy ezzel már jól meg lehet takarni az ellenfelet, így érdemes más képzettségeket is feljebb tornászni. Vagyis a játékpontokat szélesebb skálán használja fel. Aztán ugrik egy kocka értéket, és kockáztat egy picit, ami voltaképpen nem is olyan veszés, hiszen a hatosokat újra dobhatja, és a kritikus hiba lehetősége is kisebb.

3, A római kengyelfutó az a "patás" lény, aki a nagyon sürgős leveleket, körözüvényeket hurcolja magával, miközben irtalmatlan futásban leledzik.

4, Így van. Karakter generáláskor mindent egy pontért lehet megtanulni. Tehát a fő képesség alá tartozókat is.

5, Természetesen az új képzettségek elsajátítása kerül annyi játékpontba, mint amennyi a fő képesség pontértéke. A továbbfejlesztés már egy pontért folyik.

6, Valóban így van: Mi a jelentősége ennek? Ha valakinek fokozatosan érik el a sérülései a kritikus pontokat, akkor egészen addig nem ájul el, amíg az 5. át nem lépik. (ha csak nem kap egy nagy tacsit), míg a második esetben azonnal bepurjan. További fontos jellemzők: Pl. ha egy karakter maxon van és úgy kap egy nagyobb pofont, akkor 1k6 kör múlva magához tér, és a sérülés skálán van még lehetősége összeszedni további sérüléspontokat. Azonban, ha megtöltötte a skálát, egy ici-pici pofon is rögtön a földre küldi őt. Egészen addig, amíg nem gyógyul. (malacnak az felfalatása, vagy gyógyitalnak az használata)

7, Természetesen a kritikus pontokhoz leírtakat töl - ignek kell érteni. Ebben az esetben 0 - 2 között ugyanaz a hatás.

8, Minden esetben csakis a direkt széttörésre irányuló cselekedet számít, illetve a nem szakszerű

használat. pl. a kardot lakatok lefeszítésére alkalmazni, stb.

9, A meghatározásod pontos. Ugyanis a célszámhoz hozzáadódik a páncél értéke. Ezt úgy kell érteni, hogy ha az alap célszámot (gyalogos római:6) megdobod, akkor természetesen eltalálsz a gyalogos rómaidat, de az nem sebződik. Ilyenkor a túldobás mértékét le kell vonni a páncél pontjaiból, s ha az elfogyott, akkor már közvetlenül sebezhető a paciens. Egyébként észrevételed miatt hoztam azt a szabályt (az Ó, RÓMA...DICSŐ RÓMA oldalain már olvasható lesz), hogy páncél viselése esetén is érvényes a triplázás szabálya. Vagyis ha az alap célszámot (gyalogos római:6) háromszorosan megdobod, akkor a nyomorult elemelkedik a földtől, repül egy keveset, majd földetérve elájul. Ha nem ütötte teljesen túl a páncélt, akkor a benne lévő nem sebződik, csak a védő öltözet. Az ájulás szabályait lásd fentebb!

10, Valóban félreérthető a magyarázat. Nos maga a mozdulat, a fordulás plusz egy ütés kerül 2 mozgáspontba. Így még egy ellenfél megütése plusz egy pont. Tehát két ellenfél leütése fordulással 3. mozgáspontba kerül.

11, Ezt a szabályt arra találtam ki, hogy ha elakarod használni az összes mozgáspontodat, akkor kettő pont felhasználásával elléphess az ellenfeledtől. Ahhoz, hogy ő megtudjon ütni, utánad kell lépnie. Ez nem mellesleg ugye a "pihenés" körében. (amikor a mozgáspontjaidat nyered vissza). Egyébként az 52. oldalon leírtam néhány példát arra, hogy

milyen módon lehet használni ezt. A példa, amit leírtál akkor érvényes, ha egy karakter az összes pontját méterek megtételére fordítja. Hangsúlyozom, hogy harc közben!

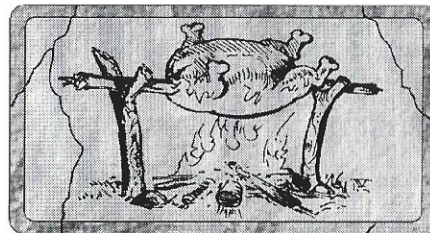
12, Nos a sokat emlegetett varázsiital valóban a druida erőitala. Értelmezni pedig úgy lehet, hogy harci események alatt, amikor a karakter sokkal több energiát használ el, csak tíz percig tart a hatása, míg normál, nyugodt körülmények között egy órán keresztül hatásos. (súlyok emelése, egyensúlyozás, stb.) Egyébként való igaz, hogy elírás történt, ugyanis az erő mellett az ügyességet is növeli.

13, A skálát azért jelöltem ugyanúgy, mert a karakter ugyanazokat a büntetéseket kapja mint az első skála kritikus pontjainak átlépésekor. Ám a varázsiitalos esetben csak a második skálán kell ezeket figyelembe venni, az első nem.

14, Így igaz. Elnézést!

15, Igazad van. A gall fapajzs ára: 16 sestercius. Nos én úgy gondoltam, hogy a gallok nem nagyon viselnek páncélt, esetleg pajzsot a ruhájukon kívül, hiszen nekik ott vannak a varázslatok (pókpocak) és a varázsiital. Javaslatodra azonban vezessünk be egy egyszerű bőr páncélt a galloknak, amelynek a töréspontja legyen akkor 10.

Köszönöm az észrevételeket Mesélik testvérünknek és a segítségért cserébe küldök neki egy gallia pólót. Továbbra is várom a leveleket jó ötletekkel, újító szándékkal.

FŐZŐCSKE, DE FINOMAT

Íme annak a sorozatnak az első része, amely minden jóérzésű, pocakját és a finom ételeket szerető gall szívét megdobogtatja. Nincs mit tagadni, az ötletet a képdobozban sokat szereplő népszerű virágáru slány műsora a Julix Sulix adta. Vagyis olyan csodás étel receptekről lesz szó, amelyeket valóban el lehet készíteni, és meg lehet kajálni. Várom a finomabbnál finomabb ételek ötleteit. Vigyázat! Valóban ehető cuccokat küldjétek, mert a legjobb recepteket díjazzuk. Gallia póló, kiegészítő könyvek, stb. Egyébként a legjobb kajákat majd el is készítjük, és az első országos gallia találkozón el is fogyasztjuk.

Lássuk hát az első ételt, ami a nyelőizmokat megmozgatja.

Írjé a szó, bocsánat a toll.

Köszöntöm kedves olvasóinkat, ama nagyszerű alkalomból, hogy a nagyon sok részre tervezett családregegy első részét látják. Röviden a tartalomról:

Julcsi ismét szerelmes lesz és úgy dönt, hogy komoly lépéseket tesz a boldogság felé.

Gábor stúdióját áttervezik, emiatt problémái lesznek a házra hajlamos hölgyekkel.

Etus új cserépkályha tervezése....

- Bocsánat, hogy megzavarom mester, de a Sombrierók sorozat csak este a híradó után kezdődik.

- Ah, apró technikai tévedés.

No szóval:

Jérce római tálban

Mivel tudom, hogy ma már igen nehéz a hamisítatlan jércét beszerezni, ezért javaslom, hogy maradjunk az egyszerű csirkénél.

Nos a megtisztított csirkét jó bő hidegvízben megmossuk. Hátára fektetjük, és a lábait szétfeszítjük (innen csak 18 éven felülieknek), de csak addig, hogy a bőr szét ne repedjen. Egy éles késsel belül kis "zsebeket" mélyítünk és szalonna csíkokat, valamint almaszeleteket tömünk beléjük. Almaszeleteket szórjunk a csirke belsejébe is. Enyhén fűszerezzük be a belső oldalait, 1 kávéskanál só, egy teáskanál szárnyas fűszerkeverék és 1 kávéskanál majoranna keverékével. Hagyjuk állni 20 percig.

Ezen idő alatt a csirke máját mossuk meg és éles késsel vékony csíkokra vágjuk. Tisztítsunk meg egy kisebb fej hagymát, és metéljük nagyon apró darabokra. Két evőkanál olajat forrósítsunk fel, majd tegyük bele a hagymát, a máját és pirítsuk együtt 10 percig.

Ezután 1 pohár tejfölt, 2 evőkanál mézet, 1 evőkanál olajat, 2 teáskanál őrölt szárított kaprot és 1 kávéskanál sót keverjük el.

Térjünk vissza a csirkéhez. Helyezzük egy olajjal vagy zsírral kikent tepsibe. Töltsük a belsejébe a pirított májat

majd locsoljuk meg a tejfölös keveréssel. Legalább a felét a csirke belsejébe öntsük, míg a többit kívülre a bőrre. Helyezzük egy előmelegített sütőbe majd közepes lángon süssük amíg megpuhul és a bőre szép piros nem lesz. Sütés közben többször locsoljuk meg saját levével.

Pírítot, sült krumplival és savanyúsággal tálaljuk.

Hozzávalók 4 gallra

A sütéshez olaj vagy zsír

A csirkéhez

1 nagyobb csirke

1 alma

10 dkg húsos szalonna

1 doboz tejföl

2 kávéskanál só

1 teáskanál szárnyas

fűszerkeverék

1 kávéskanál majoranna

A töltelékhez

1 nagyobb csirkemáj

1 fej vöröshagyma

Az öntethez

1 doboz tejföl

2 evőkanál méz

1 evőkanál olaj

2 teáskanál szárított kapor

1 kávéskanál só

Jó étvágyat!

Egy újabb érdekesség a magyarországi gallok világából.

A címszó nem tévedés. Valóban dicsőség tábláról van szó. Ugyanis itt szeretnénk feltüntetni a nemes, nagy-szerű, elképesztő, iszonyatos, gyagyás, agyatlan, stb. tetteket, amelyek a gallokkal fordultak elő kalandozás közben. Vagyis, ha valamelyik mesében olyan esemény történik, ami említésre méltó, akkor gyorsan írj meg, akár mesélő vagy, akár játékos. A sztorikat pontoszok, és a legjobbakat díjazzuk valami frankó galliás kütyüvel. Természetesen a dicsőség tábla nem lenne teljes, ha az első tíz, tizenöt, ötven, száz, stb. helyezettből álló listát nem közölnénk le.

BOTLIX esete.

(szemet meresztő öregember)

Nem azért, mondom, de nem vagyok egy fittyedt fickó. Az igaz, hogy elröppent fölöttem egy kissé az idő, de -hehe áll még a jegenye. Vagyis hát szeretem a bögyös macákat. Nem is olyan régen a kováccsal, meg azzal a taknyos sírkőfaragóval voltam kalandozni egy csöppet. Gondoltam szükségük lehet az én mérhetetlen bölcsességemre, meg ilyesmi.

Hát mit mondjak, bittal járok, mert mán a térgyeim azért megroggyantak, de hangsúlyozom, nem vagyok berogyant!

Hehe egy ideje szokásommá vált, hogy az én kis kampós sétabotommal mindig rávágok annak a hátára, akihez beszélek. No csak a nagyobb nyomomaték kedvéért. A nők kivételek. Őket nem ütöm, hanem döföm.

No szóval megszámolni sem tudom, hogy hány-szo csaptam annak a hülye sírkőfaragónak a hátára, mire az valószínűleg megunta.

Egy este a tábortűznél nagy csörtetésre riadunk. Hát egy megvadult vaddisznó konda rohant felénk. Hát ennek fele sem tréfa. Mert ugye, ha az ember vadászik, hát lecsap vagy kettőt, na de ennyit! A kovács meg felfutott az egyik tölgy ágai közé, a sírkőfaragó meg a másik fa törzsén kapaszkodott a magasba. Én meg ott toporgok lenn, egyszer csak megszólal a sírkőfaragó:

"Na aggya a kezét Tata" Mondanom sem kell, hogy azonnal szétrobbant az agyamban a gőz. A taknyos mindenit, de hát ugye a vaddisznók meg csak gyűttek. Na jól megmarkoltam a sétabotom egyenes végét, aztán meg a kampósat nyújtottam a sírkőfaragó keze felé, hogy az könnyebben meg tudja fogni. Meg is emelt a földről, éppen az utolsó pillanatban. Aztán ahogy elrobogtak a disznók, csak tartott magam előtt és mosolyog a képembe. Mondom neki: mit nézel bamba? Erre ő még szélesebben vigyorgott, majd a bot kampós végénél fogva felakasztott az egyik ágra. Úgy logtam ott, mint egy érett körte. A lökötő meg hasát fogva röhögött rajtam a fa alatt.

No, hát így esett ez velem, Botlixal, a falu legbölcsebb, legszebb, legdicsőbb és legszerényebb emberével.

SLÁGERLISTA

1, Botlix (szemet meresztő öreg)

2, betöltetlen

3, betöltetlen

4, betöltetlen

5, betöltetlen

.

.

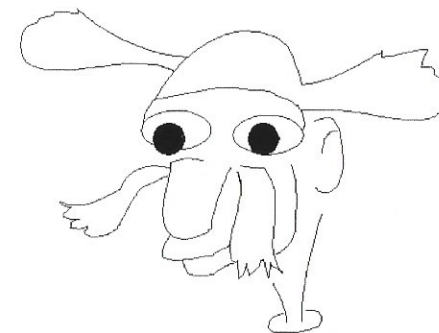
.

.

.

10, betöltetlen

Amint látjátok van még hely a slágerlistán. Várjuk a sztorikat. Ja ige. Hasonló képpen rangsoroljuk a képecské rubrikába rajzolt karakter portrékat is. Nosza másoljátok le, vagy rajzoljátok le a már meglévőket és azokat küldjétek. Ne feledjétek, aki a gallok társaságába tartozik, az rossz ember nem lehet!

Botlix képecskéje

Magyarországi Gallok Listája

ÍRIX

Somlói Ferenc
2800 Tatabánya Sárberki u. 88.

BRAINIX

Svorcz István
2840 Oroszlány Mészáros út. 12.

KRIPLIX

Cser Krisztián
2840 Oroszlány Bánki D. út. 4.
4/1

MESÉLIX

Somlyai Imre
5630 Békés, Hajnal u. 45.

KOTYVASZTAZFIX

Tégi Attila
1162 Budapest Akácfa u. 79.

BETÖRIX

Bognár Krisztián
8500 Pápa Fáy A. Ltp. 10/c

VÁJKÁLX

Szabó Antal
2800 Tatabánya Bánhidai Ltp.
307. VIII/33

SMARAGDSZEMIX

Várhegyi Attila
2899 Naszály, Dózsa u. 5.

VÉSIX

Kostyán Péter
1138 Budapest XIII. Népfürdő u.
21/a

FOGANIX

Szvoboda Zsolt
1124 Budapest Fürj u. 11/b

A következő számban folytatjuk a lista leközlését, hogy minél könnyebb legyen a kapcsolattartás a magyarországi gallok között.

Már vagy harminc esztendeje láttam meg a napvilágot. Apám annak idején a falu kovácmestere volt. Az egyik. Mert akkor még többen foglalkoztak a fémek formálásával. Mondta is, nekem, hogy fiam belőled nem kovács lesz. Valami olyan mesterséget kell tanulnod, amiben nem tudnak majd követni.

Így esett, hogy próbálkoztam sokmindennel. Javítottam házak fa ácsolatát, szekerek tengelyét. Belekóstoltam a zene világába, de az egy életveszélyes foglalkozás. Druidának meg születni kel és ugye sem háziaszszony, sem virágáruslány nem lehettem, hát mit tegyek. Volt ugyan egy elképzelésem, mégpedig, hogy nagyhírű mesterembertől tanuljam a betűvetés mesterségét, de hát az messze lakott a mi falunktól.

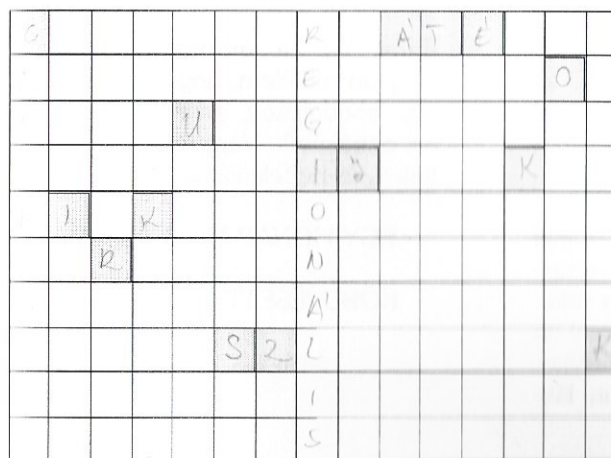
Nem volt mit tenni. Összepakoltam a legszükségesebbeket és útnak indultam. Az öreg Plájbix mester négy éven át tanítgatott, mindenféle

érdekességekre. A betűvetés mellett a csintalanságokat is értette az öreg. Olyan csapdákat állított a rómaiaknak és a határon betörő gótoknak, hogy csak ámultam.

No, szóval a négy év nem telt el hiába. Kitanultam a mesterséget és viszontátérve a faluba igen nagy hasznát vettem. Ma már én rögzítem, vésem azokat az eseményeket, amelyek a faluban ill. azon kívül történnek a gallokkal, sőt a rómaiak és egyéb népek életéről is tartogatok meglepetéseket.

Voltaképpen én igen hosszan tudnék még írogatni magamról, de inkább rólatok kellene regélni. Veled, veletek miképpen történtek azok a dolgok, amelyek az életeteket variálták?

A következő számban egyébként szólni fogok a falvak neves személyeiről. Első alanyom: Meggyőzlekazfix lesz a Rhenus folyó deltájánál található falu főnökeként.

A mostani rejtvénytünk egy érdekes megoldást alkalmaz. A felsorolt szavakat megfelelő sorrendben elhelyezve a függőleges oszlopokba (minden oszlopba csak egy szó kerülhet) és a szürke négyzetekbe kerülő betűket összeolvasva egy római kori eseményt kapunk. Az esemény nevét küldjétek el a következő címre:

2800 Tatabánya Future Line Kft.
Somlói Ferenc
Sárberki u. 88.

A hejes megfejtők között a szentember végén megjelenő GALLIA kiegészítőt az Ó, RÓMA...DICSŐ RÓMA egy példányát sorsoljuk ki.

GLADIATOR 2
HANNIBÁL 3
VÁROSÁLLAM 4
REGIONÁLIS 10
KLEOPÁTRA 9
ANYAFARKAS 10
PATRICIUS 3
ROMULUS 4
IMPERÁTOR 2
ANTONIUS 3
SPARTACUS 1
CLAUDIUS 3
VIADUCT 1
TRIUMVIRATUS 10
AQUINCUM 1

MESÉLŐKNEK!

A következőkben ötleteket kapnak a mesélők. Ezek valójában csak vázlatpontok lesznek és a kaland részletes kidolgozása a mesélőkre vár.

1, A falu druidája egy napon nem mutatkozik. Sem a dalnok, sem a vadász nem látta a reggeli séta folyamán. Mivel a gall törvények szigorúak és a házkutatást csak is főnöki engedéllyel lehet megtenni, először a falu vezetője elé kell járulni és neki elmesélni, hogy valami nem stimmel a druidával. A karakterek engedélyt kapnak a behatolásra. A druida házát üresen találják. A tűz nem ég a kandallóban, a kondér pedig üresen árválkodik az állványon. Tüzetesebb vizsgálat után egy elgurult római sisakot találnak a druida ágya alatt. Később a falu éjszakai őrét is megtalálják összekötözve. A druidát elrabolták.

Lehetőségek:

- a rómaiak rabolták el, és elvitték a varázsitalt is magukkal.
- a druidát rivális gallok rabolták el és úgy akarták álcázni, mintha rómaiak lettek volna. A varázsitalt szintén magukkal vitték.
- a napokban kalózhajót láttak a gall partoknál. A druida olykor kereskedni szokott velük, bár ez igen ritka. Már mint, hogy a kalózok épségben megússzák a gallokkal való találkozást. A tengerparton számtalan lábnyomra lehet bukkanni.

2, A dalnok komoly dilemmába esett. Már évek óta nem rendezték meg a zengzetes hangzású CSING-BONG-BING-DONG.

Azonban az idei versenyt csak római zenészeknek rendezik, és közhírré tették, hogy minden gall dalnokot tömlöcbe vetnek, aki megzavarja az eseményt. A falu dalnoka ennek ellenére részt akar venni a fesztiválon. Áruhában, vagy bárhogyan, de el akarja nyerni a díjat. Lebeszélni lehetetlen a tervéről. A főnök kíséretet rendel mellé, hogy ne menjen egyedül a Catalavnumi rendezvényre.

3, Julis Caesar igen aggódik a galliai események miatt, s ezért saját maga vezeti azt a különítményt, amely a galliai adókat gyűjti össze a falvakból. Nem kevés az a sestercius mennyiség, amit összeharácsolnak. Egy napon nagyon erős különítmény élén a gall falucska felé veszi az irányt, hogy a több évi tartozást követelje és behajtsa. Az apró település komoly gondba kerül.

Figyelem! Ez a kalandötlet, csakis fejlettebb karaktereknek ajánlott.

Kedves gall testvérek!

Ennyi fért a mostani számunkba. Nagyon remélem, hogy mindannyian úgy gondoljátok, hogy van értelme ezt csinálnunk. Várom az észrevételeiteket, és ne feledjétek:

EGY HÓNAP MÚLVA ISMÉT

KŐBEVÉSETT ÖKÖRSÉGEK.

Hallihó!

-FECA-

A BIRODALOM

VISSZAVÁG

avagy

Ó, RÓMA...DICSŐ RÓMA

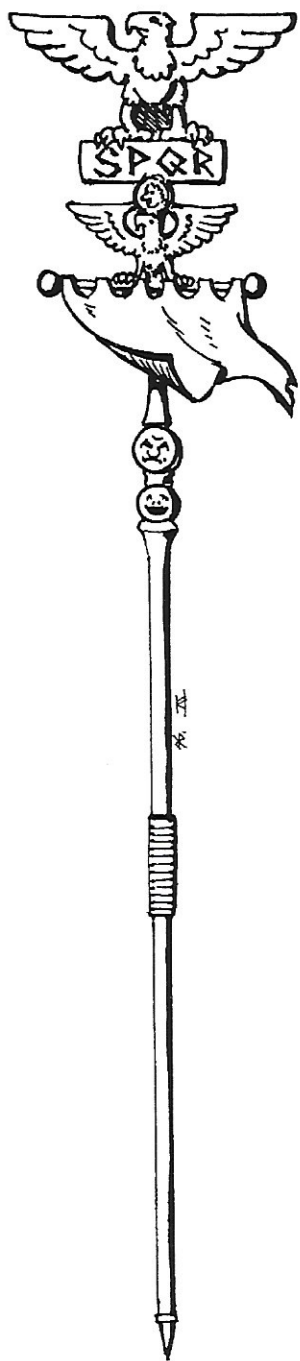
RÓMA TÖRTÉNELME

HARC ÉS HÓDÍTÁS

JÁTSZ RÓMAIVAL

IRÁNY A LÉGIÓ

KÉPZETTSÉGEK

A Gallia sorozat új kötete